

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

ס'איז זיכער יא דא!

פארהערן משניות אויף אויסנווייניג?

טריט נאך טריט דרינגען אריין אין זיין הארץ די ווערטער פון דעם 'גרויסן מענטש' וועלכע זיצט באהלה של תורה. "זיכער ווייסט ער וואס ער רעדט..." טראכט נחמיה צו זיך אליין.

אנקומענדיג אהיים, קומט אים ארויף אין זכרון וואס ער האט געלערנט לעצטע וואך אין ספורי מעשיות - די ערשטע מעשה, נאר פאר צוויי טעג צוריק האט ער געמאכט די בחינות אינעם גליון 'דעם רבי'נס ליכט'.

דער הייליגער רבי פארציילט איבער דער שני-למלכות וועלכער איז געגאנגען יארן ארומזוכן די בת-מלך. ער האט נאכגעפאשט אין די מדבריות און וועלדער ביז ער האט געטראפן א גרויסער מענטש וואס טראגט א 'גרויסע בויס', זיכער האט אים אויסגעזען אז דער גרויסער ווייסט גוט וואס ער רעדט, אבער דער 'גרויסער מענטש' האט אים נאר אפגעשוואכט און געזאגט: "עס איז זיכער נישטא וואס דו זוכסט..."

נחמיה שפרינגט אויף פון זיין ארט און גיבט א געשריי: "עס איז בודאי יא דא". איך קען זיכער נאר שטארק מצליח זיין. אויך דער שני למלך האט איר צום געטראפן צום סוף! ער האט זיך געשטארקט צו גלייבן אין זיין גרויסער שטארקער כח, ער ווייסט שוין אז ער האט די מעגליכקייט צו דערגרייכן זיין ציל אויב ער וועט זיך פעסט עקשענען מיט א ענדלאזע אמונה און שטארקע רצונות. און טאקע אזוי האט נחמיה געטון, ער האט זיך פארציילט אין זיין ביכעלע אלע זיינע שנויים און פארשריט און ווייטער פארשריבן וואו נאך ער קען העכער גיין אויפן לייטער, ביז ער האט זוכה געווען צו וואס ער האט זוכה געווען צו גיין העכער מיט שמחה און אמונה צום וואונדער פון אלע זיינע ארומיגע.

מיר פארמאגן אויסטערלישע פוחות, מיט האבן גרויסע מעגליכקייטן, מיר קענען זיכער דערגרייכן צום אלעם גוטן וואס מיר בענקען אזוי דערצו, נאר זיי געווארנט נישט צוצוהערן צו די קולות וואס פרויבירן אונז מייאש זיין.

נחמיה האט א ריין הארץ. א גוט קינד מיט רצונות ביזן הימל. א קליין ביכעלע האלט ער אין טאש וואו ער פארציילט דאָרט אויף גאר א שיינעם סדר אלעס וואס ער וויל און באגערט צו טון. צווישן די לאנגע רשימות שטייט אזוי געשריבן:

זיך פארהערן אויף גאנץ משניות מועד בעל-פה. ענדיגן מסכת מגלה, תענית, ביז דער בר-מצוה. באציטנס אנקומען יעדן צופרי אין חדר. האבן א זמן קבוע צו מאכן טעגליכע התבודדות. זיך פארהערן ספורי מעשיות און אזוי ווייטער.

ער האט ברענעדיגע רצונות, ער וויל אזוי שטארק. אבער איין נאכט נאך מתמידים הערט ער ווי אן אינגערמאן וואס לערנט אין בית המדרש שמועסט מיט זיין חבר: הער, היינט איז שוואכע דורות, שוין פארגאנגען מיט די אמאליגע התמדה, וואס קענען שוין היינטיגע קינדער לערנען? זיי קענען שוין נישט ענדיגן מסכתות און זיך פלייסן אזוי ווי מען מיר זענען געווען קינדער..."

דער גרויסער טאטע האט גערעדט מיט אזא זיכערקייט און פעסטקייט ביז זיינע רייד זענען אריינגעדרינגען צו נחמיה אין מח אז ער איז טאקע גערעכט און פון אלע זיין חלומות איז געווארן א זייפן בלאז, עס קוקט אים אויס אז ס'איז נישט מציאות'דיג "געב נאר א קוק, אזא גרויסער מענטש זאגט מיט א זיכערקייט און קיין שום ספק אז היינט קען מען שוין נישט לערנען אזוי פלייסג ווי אמאל..."

אויפן וועג אהיים איז נחמיה געגאנגען מיט שטאטע פארביטערטע טריט ער הערט זיך איין צו זיינע געדאנקען: "פאר וואס בין איך אנדערש ווי אלעמען און איך וויל לערנען מער? פאר וואס טראכט איך צו מצליח זיין אויפצושטיין פרי און צייטליך, איך בין דאך פארט א אינג קינד? קען איך טאקע זיך

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֶׂה א' - פּוֹן אֲבִדַת בֵּת מֶלֶךְ (3)

וואס האט דער ציילט רבנו נחמן מברסלב זיע"א

איז ער גיגאנגען פֿמה ופֿמה שָׁנִים אים זוכין האט ער ווידער גיפונען זייער איין גרויסן מענטש פֿ"ל. און האט אויף גיטראגין איין גרויסן בוים און האט אים אויף אזוי גיפֿרעגט ווי דער ערשטער. האט ער אים גיענפֿערט די גאנצע מעשה. און אז דער ברוידער האט אים גישיקט צו אים. און ער האט אים אויף מדחה גיווען באַשר עס גיפֿינט זיך בִּוּדָאִי נִיט. און דער שני למלכות האט אים אויף זייער מפֿציר גיווען עס איז בִּוּדָאִי יוא דא.

האט ער אים גיזאגט איך בין איין ממונה איבער אלע עופות וועל איך זיי רופן טאמער ווייסן זיי. האט ער צום אויף גירופן אלע עופות און האט אלע גיפֿרעגט פון קליין ביז גרויס. האבן זיי אים גיענפֿערט זיי ווייסן נִיט פון דעם באַרג מיט דעם שְׁלָאס. האט ער אים גיזאגט זעסטו עס איז בִּוּדָאִי נִיט דא אויף דער וועלט אז דו ווילסט מִיך פֿאלגן קער דיר אום ווארין עס איז בִּוּדָאִי נִיט דא. און ער (דער שני למלכות) האט זיך זייער גישפֿארט און האט גיזאגט עס איז בִּוּדָאִי יא דא אויף דער וועלט.

האט ער אים גיזאגט ווייטער אין דער מדבר געפֿינט זיך דארט מִיין ברוידער ער איז איין ממונה

האט ער אים גיזאגט (דער ווילדער מענטש צום שני למלכות) נאך מִיין דיעה נאך איז דאס איין נארישקייט נאר ווייל דו שפֿארסט זיך בִּכֵּן איך בין איין ממונה איבער אלע חיות וועל איך דיר צו ליב טאן און וועל צום אויף רופען אלע חיות זיי לויפֿן אויס גאר די וועלט טאמער וועט ווייסן איינע פון זיי פון דעם באַרג מיט דעם שְׁלָאס הַנִּ"ל. האט ער צום אויף גירופן אלע חיות פון קליין ביז גרויס און האט זיי גיפֿרעגט. האבן זיי אלע גיענפֿרט זיי האבן נִיט גיזעהן. האט ער אים גיזאגט זעסטו מען האט דיר איין נארישקייט איין גירעט אז דו ווילסט מִיך פֿאלגן קער דיר אום ווארין דו וועסט בִּוּדָאִי נִיט גיפֿינען ווארין עס איז נִיט דא אויף דער וועלט און דער שני למלכות האט זיך זייער גישפֿארט און האט גיזאגט עס מוז בִּוּדָאִי יוא זיין.

האט ער אים גיזאגט (דער ווילדער מענטש צום שני למלכות) איך האב איין ברוידער אין דער מדבר און ער איז אַממונה איבער אלע עופות טאמער ווייסן זיי מחמת זיי פֿליען הויף אין דעם אַויר. טאמער האבן זיי גיזעהן דעם באַרג מיט דעם שְׁלָאס. זאלסטו גיין צו אים און זאלסט אים זאגן אז איך האב דיר גישיקט צו אים.

איבער אלע ווינטן און זיי לויפן אויס גאר די וועלט טאמער ווייסן זיי. איז ער גיגאנגען כמה וכמה שנים זוכין, האט ער ווידער גיפונען איין גרויסן מענטש כנ"ל. און האט אויף גיטראגין איין גרויסן בוים און האט אים אויף גיפּרעגט כנ"ל. האט ער אים אויף גיענפערט די גאנצע מעשה כנ"ל. האט אים דער מענטש אויף מדחה גיווען. און דער שני למלכות האט אים זייער גיבעטין. האט ער אים גיזאגט ער וועט אים צו ליב טאן און וועט פון זיינעט וועגן צום אויף רופן אלע ווינטן און וועט זיי פּרעגן. האט ער זיי גירופן. זענען גיקומען אלע ווינטן האט ער אלע גיפּרעגט. האבן זיי קיינער ניט גיוואוסט פון דעם בארג מיט דעם שלאס. האט ער אים גיזאגט (דער מענטש צום שני למלכות) זעסטו אז מען האט דיר איין נארישקייט דער ציילט. האט אן גיהויבן דער שני למלכות זייער צו וויינען און האט גיזאגט אויף ווייס עס איז בּוודאי יוא דא.

דער ווייל האט ער גיזעהן אז עס איז אן גיקומען נאך איין ווינט האט זיך דער ממונה אויף אים גיבייזערט וואס האסטו זיך אזוי פאר שפּעטיקט צו קומען אויף האב דאך גוזר גיווען אז עס זאלן קומען אלע ווינטן פאר וואס ביסטו ניט גיקומען מיט זיי. האט ער אים גיענפערט אויף האב מיך פאר זאמט מחמת אויף האב באדארפט אפ טראגין איין בת מלך צו איין גילדענים בארג מיט איין פערלנים שלאס האט ער זיך זייער דער פרייט

(היינו דער שני למלכות האט זיך זייער דער פרייט וואס ער האט שוין זוכה גיווען צו הערין דאס וואס ער וויל).

האט גיפּרעגט דער ממונה איבער ווינטן דעם ווינט וואס איז דארטין טייער. האט ער אים גיזאגט דארט איז אלדינג טייער. האט זיך אן גירופן דער ממונה איבער ווינטן און האט גיזאגט צום שני למלכות באשר אזוי איין לאנגע צייט וואס דו זוכסט זי און ווי פיל גיענות דו האסט גיהאט בכן טאמער וועסטו היינט האבין א מניעה מחמת געלט על פן וועל אויך דיר געבין א כלי אז ווען דו וועסט אריין טאן די האנט וועסטו פון דארט ארויס נעמען געלט. און האט געהייסן דעם ווינט אז ער זאל אים טראגין אהין איז גיקומען דער שטארים ווינט און האט אים אהין גיטראגן. און האט אים גיבראכט צום טויער. זענען דארט גישטאנען חילולות און האבין אים ניט גילאזט אין שטאט אריין. האט ער אריין גיטאן די האנט אין דער כלי און האט ארויס גינומען געלט, און האט זיי משחד גיווען. און איז אריין גיגאנגען אין שטאט אריין. עס איז גיווען איין שיינע שטאט.

און ער איז גיגאנגען צו איין גביר און האט זיך אן גידונגען קעסט. ווארין מען באדארף זיך דארטן פאר זאמען. ווארין מען מוז זעהן מיט חכמה און שכל מען זאל זי ארויס נעמען (און ווי אזוי ער האט זי ארויס גינומען האט ער נישט דער ציילט) צום סוף האט ער זי ארויס גינומען אמן סלה.

לאמיר זיין פאר הערן

די ערשטע מעשה - די פארלוירענע בת מלך (3)

- ☐ אז ער ווייסט וואו עס איז די גאלדענער בארג און פערלינעם שלאס
- ☐ אז ס'איז זיכער נישט דא
- ☐ אז ס'איז דא, נאר ער ווייסט נישט אוואו
- ה. וואס האט געזאגט דער ווינט וואס האט געשפעטיגט צו קומען?
- ☐ אז ער האט געדארפט טראגן א מלך צו א גאלדענעם בארג און א פערלינעם שלאס
- ☐ אז ער האט געדארפט טראגן דימאנטן צו א גאלדענעם בארג און א פערלינעם שלאס
- ☐ אז ער האט געדארפט טראגן א בת מלך צו א גאלדענעם בארג און א פערלינעם שלאס

- ו. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- ☐ איינמאל
- ☐ צוויימאל
- ☐ איך האב געוואלט

- א. וואס האבן די חיות געענטפערט?
- ☐ אז זיי האבן געזען דעם בארג און דעם שלאס
- ☐ אז זיי האבן נישט געזען דעם בארג און דעם שלאס
- ☐ אז זיי ווייסן נישט פון דעם בארג און דעם שלאס
- ב. וואס האט געזאגט דער ממונה אויף די עופות?
- ☐ אז ער ווייסט וואו עס איז די גאלדענער בארג און פערלינעם שלאס
- ☐ אז ס'איז זיכער נישט דא
- ☐ אז ס'איז דא, נאר ער ווייסט נישט אוואו
- ג. וואס האבן די עופות געענטפערט?
- ☐ אז זיי האבן געזען דעם בארג און דעם שלאס
- ☐ אז זיי האבן נישט געזען דעם בארג און דעם שלאס
- ☐ אז זיי ווייסן נישט פון דעם בארג און דעם שלאס
- ד. וואס האט געזאגט דער ממונה אויף די רוחות?

טיפער געטראכט

אוווא נאך אין ספורי מעשיות ווערט דעמאנט "ברודער" ? "עופות" ? "חיות" ? "ווינטן" ?
אוווא קעמען לערנען ביי די מעשה - וואס עס שטייט:
"שכל אחד מאנשיו בוודאי יזכה בסוף לבוא בזה העולם למה שצריך" (חיי מוהר"ן מעלת המתקריבים אליו ש"ב) ?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

- ווער האט געוויינט? די בת מלך און דער שני למלכות - ווער האט געשריגן ? בת מלך -
- ווער האט מדחה געווען? דער גרויסער מענטש - ווער האט זיך יגע געווען און ווער האט זיך טורדח געווען? דער שני למלכות - ווער האט געפרעגט? דער שני למלכות און דער גרויסער מענטש - ווער האט געשריבן? די בת מלך - ווער האט דערציילט? דער משרת און דער שני למלכות - ווער האט זיך פאר ווינדערט? דער גרויסער מענטש - ווער האט זיך בהאלטן? דער משרת

דעם רבינ'ס
מעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופטער 'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס"ו שלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com